

αφ. ἥς ἡ ἐπανάστασις τῆς 125 Αὐγούστου ὕψωσε τὴν σημαίαν.

ΟΡΟΣ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΣ

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν λαμβά-
νεται ὑπ' ἑφεί. ἰάν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ το-
ῦ ἀναλόγου ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ

Ἐκπαίδευστος τῆς ἑβδομάδος, ὑπὸ τῆς Δ.
ἐκδόσεως. — Οἱ Σταυροὶ τῆς Ὀρθοδοξίας — Κ.
Δ., ὑπὸ Δ. Ἀναστασιόπουλου Ἀθηνῶν. — Κ.
πάλιν ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πολυκάστρου, ὑ-
πὸ τῆς Διευθύνσεως. — Μία δοκιματικὴ εἰκὼν το-
παραθέτουστος ἐν Ἑλλάδι. — Ὁ κ. Δραγο-
μης περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως. —
Τὰ νεώτερα πολιτεύματα τῆς Ἑλλάδος.
Βουλὴ. — Εἰδικαίαι κλπ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24-28 Φεβρουαρίου
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΝΔΕ-

Ἡ πολιτικὸς ὀρίζων καὶ πάλιν ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διακρυσσάσαν ἑξοδόμωδα· ἀλλὰ καὶ πάλιν αἰθρία ἐπικρατεῖ ἀπὸ τῆς προλήθης, ἥτις δὲν δύναμειν νὰ προεπίκοιμεν ἀσφαλῶς ἐὰν θὰ ἐξακολουθεῖται ἕως τέλους τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἀπὸ τοῦ ἀπειλητικῶν νέρος οὔτε διελυθῇ οὔτε σκοπεῖ νὰ διαλυθῇ. Ἐκείνο τὸ ὅποιον δύναμειν νὰ εἰπωμεν εἶνε οὗτι ἡ ἐπαναστάσις ἐξακολουθεῖ ἐν ἐν Ἑλλάδι, καὶ εἶνε ἀνυπόστατος ὁ χρόνος τῆς λήξεως αὐτῆς, ὡς ἄγνωστα τυγχάνουσιν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς μέλλοντα νὰ προκύψωσι ἀποτελέσματα. Εἶνε τοῦτο τὸ σύνθημα· κρίνομεν πᾶσης ἐπαναστάσεως καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττει οὐδένα. Ἐκείνο τὸ ὅποιον ἐκπλήττει καὶ δὲν νὰ ἐκπλήττει πάντα εἶνε, πῶς μετὰ τὰ τοιαῦτα ὑπάρχουσι πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ ἡγευερνήται, πιστευόντες οὗτι ὑπὸ τοῦς ὅρους τούτους δύναται νὰ ἐπιτυγχῇ ἀνὸρήσις ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ὁρῶς φρονεῖ οὗτι ἀπᾶς ἀναβολὴν τὴν ἐβδμήν τῆς διοικητικῆς βελτιώσεως, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν διαφόρων ἀρχήτων εἰς διαφόρους κλάδους ὑπαλλήλων, δὲν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τὸ ὅποιον ἀνέλαβε καὶ νὰ παραδῶν αὐτὸ τετελεσμένον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἀλλὰ δὲν φρονεῖ ἐξ ἄλλου ὁ Σύνδεσμος οὗτι μεταποιεῖται καταναλωτικὸν χρόνον πολέμου διὰ νομοθετικῆν ἐργασίαν ἥς ἡ ζωὴ εἶνε ἀμφίβολος· μετὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν; Καὶ δὲν θὰ ᾔτο ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁρότερον ἔτος περατομένων μὲν ὥραν ταχύτερον τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἀφῆλῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν περισυλλογὴν τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χώρας δυνάμεων, καὶ ὅποια παρούσων σθημάτων καὶ παρασκευάζουσιν μεγίστους διὰ τὸ μέλλον κινδύνους; Ἡμεῖς τοῦλάχιστον καὶ τοιοῦτόν τι φρονοῦμεν καὶ πολλὰς αὐτὸ ἐγρύψαμεν, καὶ δὲν ὀκνοῦμεν εἶναι καὶ πάλιν συμβουλευόμεν αὐτό, διότι τὰ πλεῖστα τῶν ἐλασμομένων εἰς τὴν ψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοθετημάτων πρότον μὲν βίβ γονόμενα, εἶνε ἀτελέστατα. Ἀλλὰ καὶ τέλεια εἰν ἴσαν ζήτημα εἶνε ἐὰν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ παραμεινωσιν ταῦτα μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀναθεωρητέων συνταγματικῶν διατάξεων ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Εἰν τοιαύτῃ περιπτώσει νέος θὰ ἀπατηθῇ πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ τροποποίησιν αὐτῶν χρόνος, καὶ θὰ ἀσχωλώμεθα οὕτω ἰδιώται τε καὶ ἄρχοντες εἰς τὴν ἐπ' ἀπειρον κραταυνοῦν νόμῳ ἐνῷ καὶ ἄλλαι ἐπεύγουσαι ὀνυκαὶ ἀνάγκαι καὶ ἐκπληρώσιν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ προήμων, αἰνέας οὐδέποτε θὰ ἱεραποῦσιν. Εἶνε ἐντέθεν ἐπαρχίας νὰ κανονισθῇ ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος τῆς

οποῖος ἀνοικαίει ἐπὶ πλεόν ἢ ὑπομένῃ
ἐκκρίμεντή τε καταστάσει ἀποδινοῦ-
σας θάλαρξιν αὐτῶν σήμερι· ἀπὸ πάσης
ἀπόψεως. Ἄλλ' οὐχ ἔστιν ἐπ' ἀνάγκης
τυγχάνειν ἐν αὐτομολίᾳ καὶ ἡ βα-
νερνήτης πρὶν θέαν αὐτῆς καὶ ἀπε-
νεύει τοῦ τόπου καὶ ἀπέναντι τοῦ
Χρονόσεως, διότι πρὶν εὐθύναι
πάσης κακοτροφίης πρὶν θά φέρῃ ὁ
Χρόνοςος, ἀλλ' ἡ βετικῶς ὑπε-
ρυπνος βαυερνήτης.

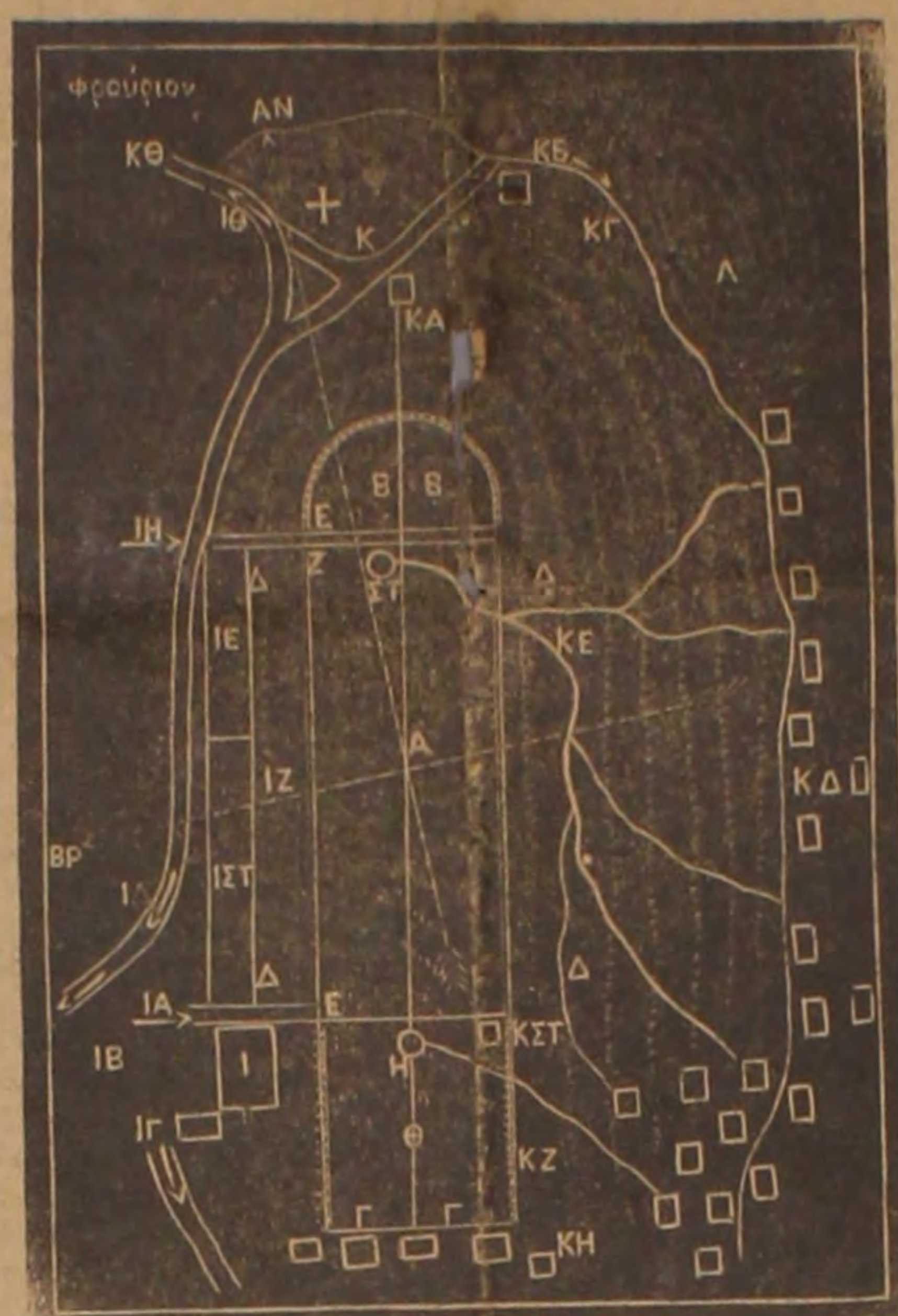
—ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Τὰ εκπαιδευτικὰ νομοσχέδια τὰ ὁποῖα εἰσήγαγε πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ὑπουργὸς κ. Παναγιώτου ποῦνας, ὅ' ἀποτελεῶσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παιδείας ἐν Ἑλλάδι ἀρετήρην ἐν βουκίᾳ ἀναγεννήσεως. Ἀπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπαίδευσις ἐλειψαν ἀνέκαθεν τὰ δύο σπουδαίοντα ἀναρμορτικὰ μέρη· τὸν αὐτὸν οὐδὲν ἔθνος ὅσον εὐφρύνει καὶ ἐν εἴνῃ δὲν δύναται νὰ προαχθῇ καὶ νὰ προσδοκῇ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. Τὸ ἐν τούτων εἶνε ἡ ἐλλείψις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐκπαίδευσις πρακτικοῦ πνεύματος· τὸ ἄλλο εἶνε ἡ ἐλλείψις ἐθνικοῦ φρονήματος, ἐξ οὗ εἰς μὲν τὸν εκπαιδευτικὸν κλάδον ἐπεκράτησεν ὁ καλούμενος **παλαισμοῦς**, ἡ στενότης τούτοις τῆς ἀντιλήψεως διδασκόντων καὶ διδασκομένων, ἐν δὲ τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἡμιμαθεῖς ἥτις ὡς γνωστὸν εἰναι χειρὶν τῆς ἀμαθείας. Ὁ ἀρχαῖοι ἡμῶν συγγραφεῖς φιλήσαντες περὶ θλῶν ἐν γένει τῶν πραγμάτων ἐξ ὧν ἀντλήσαντα καὶ ὁσμηρεὶ ἀντλοῦντες τὰ διὰ κράτος ξένα κράτη, κατέστησαν καὶ πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς μεγάλα. Ἡμεῖς ὅμως φιλήσαμεν καὶ ἐμυλόμεν ἐπὶ καὶ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τὰς λέξεις, ἅς οἱ συγγραφεῖς οὐκ ἠρώτων καὶ περὶ τῆς συντάξεως, ἡ ἀκόλουθοι. Φυσικὸν ἔντεθῃ ἐν ἡτοῖς ἐγόμενι παρηκίῳ ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ, κατὰ ποσιν ἐν τῇ Μεσῇ ἐκπαίδευσι, μόλις ἀνοδοῦσαν ζῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν παιδείαν, καὶ τὸ χεῖριστον ὁμιληγάντων ὁλοκλήρου ἀέφρονι ἐγγράμματων, οἵτινες φθιέρονται συντάσσοντας ὅτε μὴ διδάσκαροι, ὅτε δὲ στήθον καὶ αὐτοὺς μαθηταίους. ὅτε δὲ συγγράφοντες ὁράματα! Μετ' εὐχαρίστησός μας διὰ τοῦτο θὰ ἰδωμεν πῶς ζόμενα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τὰ περὶ οὗ λόγος νομοσχέδια, διότι μόνον ταῦτα οὐδέτι ἐν τῇ μέλλουσῃ θὰ μεταβλῇ.

ΤΟ ΘΕΣΙΑΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΟ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ Θεσσαλία πλειστάκις μέχρι το
δε διεγερθεῖσα ὡς δυναμένη ἐν ἀ-
τελείᾳ τὸν σινοδόλογον τῆς νεοτέρ-
ῃ Ἑλλάδος. Ἀλλὰ φεῖ! μόνον αἱ δι-
ρημίσεις ἔμειναν αὐτῇ, καὶ πὺν αὐτο-
πρὸς μελίζον ἐπινέοντα, οὐ μόνον
Ἑλλάδος ἡ πενία, ἀλλὰ καὶ ἡ πεν-
καὶ ἡ δυστυχία τῶν κατοίκων τῆς Θε-
σσαλίας. Ἦτο δυνάστηται ἐντεθῆναι
ἐξέγερσις τῶν Θεσσαλῶν καὶ κατὰ τ-
τοισιλησίων τῆς Θεσσαλίας, καὶ κατὰ τ-
τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία εἰκοθε-
μετὰ προγράμματος ἀνθρωπιστικῶς
δότης τῆς χώρας καταστάσεως, ὡς
ρῆσθ καὶ αὐτὴ καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχὴ
τῶν κομμάτων ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπως
τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συνήκου,
μὴ θιγῇ ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ φρικώδης
τάστασις. Ἀλλὰ αἱ συνθήκαι καὶ ἡ
ῶσπῃ, ὡς ἕλαν ὁρόσις ἐγγραψεν προχ-
ῶ «Πατρίσις» ἐπέθηκεν πρὸς περιφ-
ρῶ τῶν ἀτομικῶν περιουσιῶν
οὐχὶ πρὸς περιφρονησὶν τῆς δικταχ-
Οἰουδῆποτε λοιπὸν Κυβερνητικῶν
τρον καὶ ἐάν ἐλαμβάνετο, —μηδὲ
ἀπαιτορήσεως ἐξαιρουμένης—δὲ
ἐλαμβάνετο ἡ κατὰ τῆς δυστυχίας
οὐχὶ κατὰ τῶν ἀτομικῶν περιου-
ῶν. Ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον μέτρον μ-
τοδὸς ἐλήφθη καὶ ἐντεθῆναι ἡ δικαία
τῆς Θεσσαλίας καὶ πάντων τῶν πεν-

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ

των—Σίβρις. Β. Εἰσοδος Σταδίου. Κ. Ἀγορική οἰκία ἢ Ἐλμπελος ἐνθα εὐρηναται τὰ
καὶ τὰ ἐν τῇ Ἀγορᾷ. Περικλέους. ΚΒ καὶ ΚΤ. ἐπιγραφὴ ἐπὶ βράχου κλπ.

... ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Αὐτὸς καὶ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς
... ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπᾷ τὸν πατέρα ὁ πατὴρ ὁ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπᾷ τὸν πνεῦμα
... τὸν πνεῦμα ὁ ἀγαπᾷ τὸν πατέρα ὁ πατὴρ ὁ ἀγαπᾷ τὸν πνεῦμα ὁ πνεῦμα ὁ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν

[illegible]

ἡ Θεσσαλίαν ἀποτελέσῃ,
 οἱ Θεσσαλοὶ βουλευταὶ καὶ οἱ
 ἀγρόται περιτριβέντες εἰς
 τὸν μόνον διαμετρητὴν εἰς τὴν
 οὐδὲ προέβησαν. Διὰ τοῦτο ἀνα-
 μνησθὲν τῶν Θεσσαλῶν εἰς τὰ
 αὐτῶν τὰ ὅποια καὶ δίκαια
 ἐπὶ τῇ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
Ο ΑΓ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΣΜΥΡΝΗ
 —————
 ΑΥΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
Ο ΑΓ. ΠΟΛΥΚΑΡΤΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΑΤΥΧΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ

τὸν ἀνωτέρω τίτλον δημοσιεύ-
 ἄλλη στήλη σερῶν ἄρθρων
 τοῦ δημοσιολογοῦ κ. Δ. Ανα-
 γλῶτου τοῦ Ἀθηναίου ἀναερ-
 οῦ τὴν μέχρι τοῦδε ἐθνικήν
 ἐν Παιτριρχίῳ Κ. Πάλεως, ἡ-
 μων, Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς
 Κ. Κύπρου. Ἀσχετὸς πρὸς
 αὐτὸν ἐστὶ λεκτικὸν τῶν ἄρθρων
 ἀσχετὸς ἐστὶ πρὸς τὰς τολμῆ-
 ας κρίσεις περὶ τῶν προσώπων
 αὐτῶν σήμερον τὴν Ὀρθόδο-
 ξον οὐκ ὀλίγας τῶν ὁποίων ἡ
 ἡμεῖς διαφωνεῖ, το γεγονός ἐνε-
 ρῶς διαρῶν καὶ ὑπ' ἑξ συνθήκας
 σήμερον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρ-
 θόξης ἄλλο ἢ ἐθνογενεῖς τυγχά-
 νει συμπερὶν τῆς Ἑλληνικῆς
 ἡ δὲ γενέσις ἐν τοιαύτῃ πε-
 ρὶ ἰσχύος τοῦ κ. Αναστασοῦ-
 πρὸς καὶ ἐξ προηγουμένων αὐ-
 τῶν μελετῶν ἐντρίψεσθαι το-
 ν ἐξ ἐθνικῆς πρὸ πάντων ἀπό-
 στειλῶν κρίσει καὶ ἀντίληψιν
 ὁρθόξους, δὲν ῶν ἀναγνω-
 ρῶν ἀναγνωρῶν δ-

"Ἡ ἔργον συνάδαρος Ἀρμονία-
 Σμῖνος ἀπαντῶσα εἰς ὅσα πρὸς τὴν
 γράφωμεν περὶ τῆς ἀδιαφορίας ἢ ἐπὶ
 ἔργον τοῦ ἀρμόδιου ἐν Σμῖνῳ ἐξ ἀπὸς
 ἀπεμπόλησιν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἐν
 κεφαλῇ, ἔλεγχον πρῶτον ἡμᾶς διότι οὐ
 μὲνς εἰσέγγισιν τοῖς Σμυρναίοις διὰ
 ἀδιαφορίαν αὐτῶν γινώσκον. Βεβαίον
 ὡς αὐτοὶ δὲ ἐν ἀπολύσει ἡ Σμῖνῳ
 Στάδιον, ἐνθα οὐ ναὸς τοῦ Ἀγ. Πολυ-
 που, ἀλλὰ τῆς Ἀμεινον ἡ χορὸν δι-
 σμῖας Ἀρχαλοφίλων καὶ ἐθνῶν.
 ἐν τῇ συνάδῳ Ἀρμονία ὄντες, γ-
 νεται, ἐν τῶν ἀρμόδιον, διὰ τὴν προλήρη-
 τὴν γενονομένη ἀπόλειαν, ἀποθανόντες
 ἔσχον συνειδήσεις διὰ τὴν ἐλθμῶν
 αὐτῶν ἀδιαφορίαν τὴν ὅποιαν ἐπεδεί-
 κναι, ἡμεῖς δὲ περὶ αὐτοὺς τοῦ πρῶτου
 ἀπ' ἐνός μὲν μεμνημένοι ἡμᾶς, ἐξ
 ἄλλ' ἐπὶ τῶν τῶν ἡμεῖς τὴν ἡμεῖς τὸν
 ἔλεγχον ἀπολεσθέντες ἡμᾶς ἡμεῖς
 ἔλεγχον, οὐχ ὅτι τοῦ Σμυρναίου
 οὐ τοῖς ἐν ἀνέκδοτον διὰ τὸ γεννῶν
 ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀποθνήσκον κ. κ. ἀρμό-
 διον ἔσχατον, κοινοῦτον ἐπὶ τὸν
 δὲ λυμῶν ὅντων ἢ ὅντων καὶ καθ' ἡ-
 γράφωμεν. Ὅσον ἀφ' ὁμοῦ δὲ ὅτι
 Λυμῶν ἡρώσαν οὐχ ὅτι Στάδιον,
 τὴν Ἀμεινον, ἡμεῖς δὲ ἐν οὐδὲν ἡ-
 μῶν, βεβαίοντες αὐτοὺς ἐν πλάνῳ
 ἐν ἔργον διὰ ἑσπερίσσει τοῦ κοινῶν
 ἡμεῖς δὲ τοῦτον.

ἄρα παντός ἀνθρώπου. ὁ δὲ
τῆς καίτοι οὗτος, διότι ἐν
ῥύττει τῆς φρεσίνος, τοῦ κ
αποσπῶντος δὲ ἐνυπάρχει ἡ κ
δὲν ἐνυπάρχει, ἡ δὲ πόνος οὐ
καὶ οὐ συγγραφῆς διὰ τὴν κατά-
στασιν, πόμος δὲ θολοφά-
σεται ἡ διεύθυνσις τοῦ «Καὶ-
Καὶ οὐ μόνον, ὁ ἀνθρώπου οὐδὲ
οὐ καὶ νὰ ληρδῶσι καὶ τὰ προ-
πρὸ παντός θυμῶντος μέτρα
«Ἐλλήνων ὁρθοδοξία ὁρίζον-
τον τοῦ Ἑθνικοῦ ἀνίσταται αὐτῆς
τοῦ νεοτέρου πολιτικοῦ κῶ-
ἀδικοῦρον ἐν οὗτῳ καλεῖται
», καλεῖται Ἰώσσο, εἰς ὅπως
ἄλλως. Ἡ Ἐλληνική ὁρθόδοξις
τοῦ τῷ Ἐλληνικῷ ἔθνει, καὶ ἔλ-
λον εἰς αὐτὸ ἐν ἀρίστην τὴν ὁρ-
μὴν ταύτην νὰ ταπεινωθῇ νὰ ὀρ-
νὰ νὰ καταστραφῇ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

« Ἡ προσηνική σύμβασις μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Βουλγαρίας ἐπεσηφύη ἐν Ρωμῇ.
 — Βελιζούτις ἐστὶ γὰρ Ρωσσία ἐπὶ τοῦ πελάγους τῆς Τουρκίας τὴν ἀδίκην τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ αἰδερούμεναι τῇ Ἀδριατικῇ.
 — Ἡ πανολογιστικὴ ἱερουργία ἐκδικήσεως ἰσχυρῶν χάριν ἵκετα τῆς πατισίως τῆς «σοσιαλὲς ἱερουργίας ἐν Κομπόλι.
 — Ἡ πόλις τῆς Βιέννης εἶπε πῖνθος ἐπὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἀντρέου τῆς Ἀουγερ.
 — Ἡ ἱερουργία ποιοῦνται τὸ ἱσχυριζόμενόν τοῦ

ΟΙ ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(ΜΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΑΡΘΡΑ ΔΩΔΕΚΑ

(¹) Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησιᾶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. — Ὁ Πατριάρχης Ἀρμενικὸς καὶ ἡ Ἁγιο- ταρχεὶα, Ἄδελφότης. — Ὁ Πατριάρχης Φώτιος καὶ ἡ ἐν Αἴγυ- πτω ἱεραρχία. — Ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία Κόπρου.

Ο ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η Α. ΚΑΙ Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ

— ΦΡΙΚΗ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ! —

Τερκατός ἄνθρωπος Σταυρός ἀπλοῦται
ὅπρ τὸν Ἕλληνα ἐξίσταται. Ὅπως ἡ-
πλώθη, ἀλλὰ ἐπὶ πλεονεξίας αὐτοῦ, ἵππ' Ἰου-
σταντικόν, οὐδὸν τὸν Μ. Κωνσταντίνον, ὅπρ
τὸν ἐξίσταται τῇ Ἱερουσαλὴμ. Τὰ μεγάλα
Ὀρμηνα Στάλια, καὶ ὅταν ἀκούῃ ἐν πρι-
ποσσεῖ αὐτὰ ἡ Πίστις, ἀνακαί παρὰ ἑαυ-
τὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὸν τυραννὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ
ἐξίσταται καὶ ἀπληροπνὴ σφύρα τὸν ἀγα-
πὸν τὸν ὄλκον, τὸν περὶ πλεονεξίας τὸν, τὸν
κινδύνου τὸν, τὸν πόνου τὸν, ἀρ' ἡ ἱε-
ραὶν μετὰ σπένου.

Ἦταν τὸν ἀρχόντευσαν; Μπέρης: τὸν Ἐκ-
κλήσιας, τὴν Συνείκοιτο, ἰαχρὺν πρὸ 1600
ἔσταν τὸ εὐγενιστικὸν ἱαίνον σὺμβόλον τῆς
ἐθνικῆς καὶ τοῦ μαρτυρίου, δίκων, ὡς λέγει
ὁ Συναξαριστικὸς ὁρῶλος, ἀπὸ τοῦ Ρολ-
γιστοῦ, τοῦ μέρους τῆς Σαμαριτικῆς, μέχρι
τῆς ἱπὶ τοῦ Ὁρους τὸν Ἐλαιὸν κορυφῇ
τῆς Ἀναλήψεως. Τὸ ἱπὶ τῆς γῆς Ἑλληνο-
δικτικὸν ἔργον τοῦ Χριστοῦ διὰ ἱεραρχισμοῦ
οὗτο ἱπὶ τῆς γῆς μόνον διὰ τοῦ Σαυαροῦ,
ἀλλὰ καὶ ἱπὶ Ὁραβῶν. Ἀλλ' ἱναὶ μὴν διὰ
ἐξόλου βαρβαρίου, ἀγρίου, ἀγρίου πρὸς δίκων
τοῦ ἱμπεριαντοῦ. Ἐκεῖ δ' ἱπανοὶ δ' ἱατι-
νεβόλου καὶ ἱαλλοκαπνοῦς παλλελοῦ νερε-
λῶτος, ὁμοῖον πρὸς τὸ ἔξ Ἠλίου καὶ
Πλατωνίου ὁραβία ἱεκίνα, τὸν ἱπὶ αἰ-
θερινῆς νυκτὸς καταστρεφόντα τὸν Ὁραβόν
Ἠλίου.

Ἡ μεταφυσικὴ τῆς μεταφρᾶς αὐτῆς τὸν ἀπ' αἰῶνος ἰσχυρισμὸν τῶν τῶν Ἑλληνικῶν Πατέρων, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αἰῶνος ἀναπτισμένων καὶ λευκαζομένων ἐν Δόξῃ Οὐρανίῳ, ἐν πυρρίνῃ θλίβεισσι περιστοτον. Ἐνταῦθα ὅμως τὴν μεταφρᾶν περιστοιχομένη μόνον εἰς τὴν Ἑκκλησίαν. Τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ, ἔργον πνευματικῆς Ἑλληνικῆς, ἐκτείνεται ἐν τῇ σταυρικῇ αὐτοῦ ἰκκρῶσει ἢ ἀπόσει τῆς Ἑλληνικῆς Πατρὸς καὶ ἱστορίας. Τὸ Γένος, ἵνατι ἐν Ἰησοῦ καὶ Ἐθνοφῶ, παρὰ τὴν Συναγωγὴν ἐν τῇ αὐτῇ Συναγωγῇ καὶ σύμβολον. Ἀλλ' ἐν τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων Μοναδῶν, ἡ Ἑκκλησία εἶναι ἱεραὴ ἥτις διαρκῶς σταυροῦται περιστοτον, διὰ ν' ἀναστήσῃ κατόπιν

λαμπρότατη, και ἀναστάνομένη, να ἱκανοποιήσῃ καὶ πάλιν λαμπρότερη ἢ πρότερον.

Ὁ Σταυρὸς τῆς Σιωνιτικῆς ἱερατείας οὐ ὑπεροπχιῶνς εἶνε καὶ ὁ Σταυρὸς ὁ ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας ὅλης. Καὶ οὕτω ἔπρεπε. Ἀπὸ ὧν οὐδεὶς ἡ ἅλλη Ἐκκλησία εἶνε ὑπεραίτια τῆς. Καὶ διὰ νὰ σταθρῇ ἀπὸ τὸν ποικιλοτρόπῳ προκειμένῳ εἰς τὰ πραγματικά, τὰ πραγματικά αὐτὴν περικυλλῶν ἑλόντι τὴν ἰσχυρὰ αὐτὴν ὡς ἀνὰ κλειδί ἀσφιδεῖ, ὁ Σταυρὸς ἐν ῥαβδί σπέρειν πανταχοῦ τὸν Ἕλληνα ἢ Ἐκκλησίαν, χωρὶς νὰ προϋποθέσῃ ἡμετέραν ἡλιοποισίαν αὐτοῦ ἐν τῇ μέλλοντι, χωρὶς νὰ ἐννοηθῇ ὡς κανὼν ἀποκρίσεως ἡμετέρας ὑπεροπχίας ἐπὶ

Λοιπὸν, διὰ νὰ περιελθῇ καὶ λαμβανῇ ὡς οὗτος ἱστικὸς Ἰουδαίῳ ἐ' Γ', ἰδὼν αὐτὴν σφιδόν τυχῇ σπέρειν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους. Εἰς τὸ πρῶτον ἰστικὸν δὸν ἔργον οὐ ἑλληναίστικος οἱ μαρτυρῶν τὸ Γένου, αἰδῶν ἑαρίβις τὴν κατὰ μέλλον καὶ ἔστον διαγραμμὰ τὸν Πατριάρχον τούτου. Διαγραμμὰ κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ τιμωτικῇ σφαιρικῇν προσωπολήκῃ, ἀντικρὺ ἀντίθετον πρὸς τὸν ὑπὸ τὴν βασιλευστικὴν καὶ βασιματικὴν τὴν διαγραφόμενον. Αὐτὸν παρ' πάντων τινες συνειδέται καὶ ἡθικὰ καὶ ὁλικά συμπερινοῦν αὐτὸν πρὸς τὴν εἰ τοῦ θρόνου παρ' ἑνὸς Ἰουδαίου τῷ Γ'.

Οὐδὲν ἐστὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐν
καλοῦμεν ἰδῶ. Ἐργάζονται ἱερεῖς. Ὅ
δὲ ἰσχυροὶ ἰδοὶ, πρὸς τὴν ἀναγραφὴν
ἱερέων δὲ παρελθόντες ἰπτόντες ἰ
νίσαν ταῦτο· ὅτι Ἰωακὴμ ὁ Ι' διέφη
μοῖρας ἡ ἐκουσίῃ· ἀδικοῦσαν — α
περὶ ἀνομιῶν τῶν παρελθόντων τῶ
κλήσιος προδικαίαν. Εἰνε ἕκτι τι παρ
οντος καὶ ἐκτετακτοῦ τῶν ῥημάτων τ
ἀπεί
σεν. Ἄν καὶ ἐν τοῖς αἰῶσι αὐτὸν ἡ
ρὴν εἰνε γένοντι ὅτι δὴν ἀποκτείνῃ δύναμι
ον βετικὸν ὑπερβῆσαν, τοῦτοις ἡ
πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ καὶ ὁρ
κῶν. Εἰνε γένοντι ὅτι ἀποκτείνῃ
γενόντις ὅτι ἡ νεολογία καὶ ἡ καινο
δοξία τῶν πνευματικῶν τμήμα, ὅσον

Και ἀρχομαι ἀπὸ τοῦ Θρόνου τῆς Κοινοσημοκρατίας. Ἰσχυρίζομαι τὴς ἱκανότητάς μου. Ἐκείνος ὁ ὅποιος υπερβέβηκε πέρα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς Ἀλώσεως, ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ μαζῆς σήμερον παρρησιάζονται πρὸς τὸν Θρόνον τῆς Κοινοσημοκρατίας κατὰ τὴν φωνὴν καὶ τὸν ὄγκον. Μετὰ τὸν Γενναῖον Σχολαστικόν, Ἰωάννην ὁ Γ' γίνεται τοῦλάχιστον δεῖν εἰς ἐπελιδὸν ἀδύνατον ἐν ταῖς ἐξουσίαις αὐτοῦ τῆς γαίας τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας Ἑκκλησίας. Αἱ ἀναγκαίαι μετὰ τοῦ 1453 καὶ 1910 εἰνε πλεισταί. Πρῶτῃ ἡ ἐπὶ διὰ τῆς αὐτοῦ ἀδυνατίαν. Ἡ αὐτὴ ἡ ὁμηρικὴ Κερκυραία, ὅστις ἱερατοῦσαν τὸν μονοῦτον τὸν Ἑλληνισμὸς ἀπελευθερώσαν. Ἡ ὁποιατὴ εἰς δουλείαν ὡς ἡ μετὰ τὸ 1453. Εἰς τὴν δουλείαν τὴν τρέχουσαν τὸν Νεοτουρκισμὸς. Αἱ ἱερωτικαὶ καὶ τῆς Δύσεως πίσεις ἐπὶ τὴν Ἑλληνισμὸν Ὀρθοδόξον πληθυσμὸν τῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς ἐπὶ τὸν πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἀλωσην ἡμερῶν ἐκ τῆς ἀδυνατίαν τοῦ Ῥώμου.

